

Popovacula, Lustro

życia sens
ukryty w labiryncie spraw
w którym miejscu jestem ja?
i dokąd mnie poniesie wiatr?

prosty dźwięk zagłusza ciszę b
budzi sen
zaciska pętlę wokół mnie
spojrzeć w lustro boję się

właśnie dziś życie pękło jak lustro na pół
dokąd iść
gdzieś po drodze odnaleźć ten skrót
dokąd iść
aby móc zostać sobą
w ten trudny czas

nocny film już dawno temu skończył się
lecz nie zapadam w sen
a w lustrze widzę własny cień
pokaż mi tę drogę
którą chciałbym iść
sam nie potrafię
pomóż mi!
mój przyjacielu, pomóż mi!

właśnie dziś życie pękło jak lustro na pół
dokąd iść
gdzieś po drodze odnaleźć ten skrót
dokąd iść
aby móc zostać sobą
w ten trudny czas
właśnie dziś życie pękło jak lustro na pół
dokąd iść
gdzieś po drodze odnaleźć ten skrót
dokąd iść
aby móc zostać sobą
w ten trudny czas

właśnie dziś życie pękło jak lustro na pół
dokąd iść
gdzieś po drodze odnaleźć ten skrót
dokąd iść
aby móc zostać sobą
w ten trudny czas
właśnie dziś życie pękło jak lustro na pół
dokąd iść
gdzieś po drodze odnaleźć ten skrót
dokąd iść
aby móc zostać sobą
w ten trudny czas